

چاره سهر
به دوعا (الرقي)
له قورئان و سوننه تدا

نوسینى
سعيد على وهف القحطاني

وهرگيراني
حه مزه به رزنجي

مافی چاپکردنی پاریزراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

گرتگی چارہ سہرکردن بہ قورئان وسونہت

ان الحمد لله نحمده، ونستعينه. ونستغفره. ونعوذ بالله من شرور انفسنا
ومن سيئات اعمالنا. من يهده الله فلا مضل له. ومن يضل فلا هادي
له. وأشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له. وأشهد أن محمد
عبده ورسوله. صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان
الى يوم الدين وسلم تسليما كثيرا.. اما بعد:

بی گومان چارہ سہرکردن بہ قورئانی پیروڑو بہو فہرموودانہی
کہ لہ پیغہ مہرہ وہ (ﷺ) ہاتوہ لہ بارہی دوعا خویندن بہ سہر
نہ خوشدا چارہ سہریکی بہ سوودو شیفا دہریکی تہ واوہ.. (قُلْ

هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءً^ط (فصلت/ ٤٤) (وَنَزَّلُ مِنْ

الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ^٧ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا

حَسَارًا) (الاسراء/ ٨٢)

لېږدا بۇ پروون كړدنه وهی په گهزه كهيه كه بپروادارانه. وه قورئان
به پراستی هه مووی شيفايه هه رو كو له وئايه ته ی پيشوودا
دياره^(۱) (يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ

لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ يونس/ ٥٧

وه قورئان چاره سهر يكي ته واوه بۇ هه موو دهر ديكي دل و لاشه و
دنياو قيامهت. وه هه موو كه سيكيش گونجاوو به كه لك نيه بۇ
شيفادان به قورئان. وه نه گهر نه خوش به چاكي چاره سهر ي
نه خوشيه كه ي پيكره به پراستی ئيمان هه وه به وه رگيراني ته واوو و
بيرو باوه پري دامه زراوه و به هينانه دي مهرجه كاني، نه وا دهر دو
نه خوشي هه رگيز به رگه ي ناگري. چون دهر د به رگه ي ووته ي
په روه رديگاري زه وي و ناسمانه كان ده گري كه نه گهر دابه زيايه ته
سهر كيوه كان هه لي ده كه ند... يان دابه زيايه ته سهر زه وي شه قي
ده كرد.

وه هيچ نه خوشيه كه نيه له نه خوشيه كاني دل و لاشه ئيلا له
قورئاندا ريگه ي چاره سهر و هو كاري خو پاراستني تيدياه لي ي

---

(۱) بپوانه (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي) ابن القيم ل (٢٠)

بۆ كەسكىك كەخوای گەوره تیگەيشتنی پيیهخشیبیت بۆ
قورئانەكەى، وهخوای گەوره لهقورئاندا باسى نهخوشیهكان و
چارەسەرى دل و لاشەى كردوو. وهنهخوشییهكانی دل
دووچۆرن:

نهخوشی گومان و دوودلیو، نهخوشی ئارهزوو و ههوهس.
وهخوای گەوره باسى نهخوشییهكانی دل كردوو به گشتی
وهباسی هوکارهكانی نهخوشییهكهو چارهسەرەكەشى
كردوو. (۲) وهك دهفهرمویت:

﴿أَوْلَمَّ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ العنكبوت/٥١

ابن القيم(رهحمهتی خوای لی بییت) دهفهرمویت: (فمن لم يشفيه
القرآن فلا شفاه الله، ومن لم يكفيه فلا كفاه الله). (۳)

واته: ئەو كەسهی قورئان نهبیته چارهسەرەكەرى خوا شیفاى
نهدات، وههوهی قورئان بهس نهبیته بوی و پازى نهكات خوا
پازى نهكات. وهنهخوشییه جهستهییهكانیش قورئان ریگەى

(۲) پروانه زاد المعاد ۶/ع و ۳۵۲/ع

(۳) زاد المعاد/ع ۳۵۲

چاره سهرکردن و هه موو بنچینه کانی دیاری کردوو، وه ئه و بنچینه ی چاره سهرکردنی لاشه هه مووی له قورئاندا هه یه که ئه وانیش سیانه: پاراستنی تهنروستی وه خو پاراستن له نه زیتدهره کان. وه وازهینان له ماده تیکدهره زیانبه خشه کان وه ئه مهش به لگه یه له سهر هه موو به شه کانی تری ئه م جوړه.^(٤) وه ئه گهر به نده به چاکی چاره سهری خو ی به قورئان بکات ئه واهه بینی که چهنده کاریگهریه کی سهر سوپهینه ری هه یه له شیفادانی خیرادا.

ئیمامی ابن القیم ده فرموویت: (کاتیك به سهرمدا تیپه ری که له مه که هدا نه خوش که وتم، وه هیچ پزیشک و دهرمانیکم شک نه ده برد، بویه خو م چاره سهری خو م ده کرد به سورتی (الفاتحة) و کاریگهریه کی سهر سوپهینه رم به دی کرد، هه ندیک ئاوی زه مزه مم هینا و چهند جاریک سورته تی (الفاتحة) م به سهردا ده خوینده وه و ئه م خوارده وه .. سه یرم کرد به ته واوی چاک ده بوومه وه، بویه ئیتر له هه موو ئازاریکدا ئه م شته م ده کردو به و

---

^(٤) هه مان سه رچاوه ی پيشوو ٣٥٢/٤ و ٦/٤

په پری که لک سوو دم لیوهر ده گرت، وه نه شته م باس ده کرد بو هر
 کهسی که نازاری هه بوایه و زور به یان به خیرایی چاک ده بوونه وه.^(۵)
 وه هه روه ها چاره سهر کردن به و دو عایانه ی له پیغه مبه روه (ﷺ)
 وارید بووه له چاکترین درمانه. وه پارانه وه ی دور له به ربه ست له
 به سوو دترین هوکاریکه بوگه پاننده وه ی ناخوشی و گیرابونی مراد و
 داواکاری، وه کاریگه رترین درمانه به تایبه تیش نه گهر له گهل
 سووربون (الحاح) و دووباره کردنه وه ی زوردا بیست تیایدا. وه
 نه مهش دوژمنی نه خوشی یه و به رهنگاری ده بیته وه و چاره سهری
 ده کات و پیگری دابه زینی ده کات، یان سووکی ده کاته وه نه گهر
 دابه زی.^(۶) (الدعاء ینفع مما نزل ومما لم ینزل فعلیکم عباد الله
 بالدعاء).^(۷)

واته: پارانه وه که لکی هه یه بو نه و به لایه ی که دابه زیوه و نه وه ی که
 دانه به زیوه، ده به نده کانی خوا بیارینه وه. (لا یرد القضاء الا الدعاء،
 ولا یرید فی العمر الا البر).^(۸)

^(۵) پروانه زاد المعاد ۱۷۸/۴، والجواب کافی لایه ره (۲۱)

^(۶) پروانه الجواب کافی لایه ره (۲۲-۲۵)

^(۷) الترمذی والحاکم وأحمد وحسنه الألبانی . پروانه صحیح الجامع ۱۵۱/۳ برقم ۳۴۰۳

^(۸) الحاکم والترمذی وأحمد وحسنه الألبانی پروانه سلسله الاحادیث الصحیحة

۱/۷۶ برقم ۱۵۴

واته: هيچ شتيك نابيته هوئي گهړاندنه وهی قهزا تهنه پارانه وه
نه بيټ، وه هيچ شتيك نيه بيټه هوئي زياد بووني ته مهن جگه
له چا كه.

به لام ليړه دا شتيك هه يه كه ده بيټ ناگادار بين ليئي: نه وپش
نه وه يه كه نايه ته كاني قورئان و زيكره كان و پارانه وه كان و په نا
گرتنه كان كه بو چاره سهر ده كريت و دوعاي پي ده كريت له
خودي خويدا به كه لك و شيفاده ره به لام پيوستي به وهرگيران
و به هيږي بكه ره كه ي و كاريگه ري هه يه. كه واته هه رها تيك
شيفاكه دوور كه و ته وه و نه دره نه وه له بهر لاوازي كاريگه ري
بكه ره كه ي بووه، يان له بهر وهر نه گيراني نه وه كه سه ي ليئي
ده كري يان له بهر به ره له ستكاريكي به هيږ كه به ره له ستی
كاريگه ري دهرمانه كه ده كات. كه واته چاره سهر به دوعا به دوو
شيواز ده بيټ:

يه كيكيان له لايه نه خو شه كه وه و نه وي تريان له لاي
چاره سهر ره كره، نه وه ي كه له لاي نه خو شه وه يه سهر ده كري
به هوئي به هيږي دهر و وني و پاستي روو كردنه خواي گه و ره و
باوه رپووني ته واوي به وه ي كه قورئان شيفاو رحمة ته بو
پر واداران. وه په نا كرتني راست كه دل و زوبان پيي راهاتووه،

له بهرتهوهی ئەم جوړه کاره جهنگینه وه جهنگاوهریش سه رکهوتنی
دهست گیر ناییت به سهر دوژمندا مهگهر به دوو شت نه بییت:
ئهبی چه که که ی خوئی له خویدا چاک بییت، وه ده بییت بازووی
به هیژ بییت. وه ههر کات یه کیك له م دووانه نه ما ئەوا چه که که
زور کارگه ری ناییت چ جای ئەوهی که ئەگهر ههر دوو شته که
نه ما، ئەوا ئەو کاته دل ده بیته کاوله له یه کتا په رستی و پشت
بهستن و ته قواو روو تیکردن و به بی چه کیش ده مینیتته وه.
وه شیوازی دووهم له لایه نی چاره سه رکه ره وه به قورئان و
سوننه ت: ئە بییت ئەمیش ئەو دوو سیفه ته ی تیا بییت.^(۹)

له بهر ئەوه ابن التین (رهحمه تی خوی لی بییت) ده فهرمویت:
(الرقی بالمعوذات و غیرها من أسماء الله هو الطب الروحاني اذا
كان على لسان الابرار من الخلق حصل الشفاء بإذن الله
تعالی).^(۱۰)

واته: دوعای چاره سه رکه ردنی نه خووشی به په ناگرتن و غهیری
ئهو له ناوه کانی خوا چاره سه ریکی رو حانی به ئەگهر له سهر

^(۹) بروانه زاد المعاد ۶۸/۴ والجواب الكافي لا ۲۱

^(۱۰) فتح الباری ۱۹۶/۱۰

زوبانی خه لکانی پاکی بیټاوان پرویدا نهوا شیفا دهریټ به
ئیژنی خوای گهوره.

وهزانا یان هه موویان یه کدهنگن له سهه نهوهی که دوعاگردن بو
چاره سههری نه خووشی جائیزه له کاتی کو بوونهوهی نهه م سئ
مه رجه تیایدا:

۱- نه بیټ دوعا که به ووتهی خوای گهوره بیټ یان به ناوه کانی
یان به سیفات هه کانی یان به ووتهی پیغه مبه ره که ی بیټ (ﷺ).

۲- نه بیټ دوعا که به زوبانی عه ره بی بیټ یان به وشیه وهی که
مانا که ی جیا بکریته وه له شتی تر.

۳- نه بیټ باوه ری وایټ که دوعا هیچ کاریگه ری ذییه به ته نهه
به لکو به توانای خوای گهوره یه. ^(۱) وه دوعاش هویه که له
هوکاره کان.

له بهر نهه گرنگیه زوره به شی دوعام له کتیه به که م (الذکر
والدعاء والعلاج بالرقی من الكتاب والسنة) کورتکرده وهو
چه ند سو دیکی به که لکم زیاده خسته سهه ری نه گه ر خوا
بیه ویټ. وه داوا کارم له خوای په روه ردگاری به رز به ناوه

---

^(۱) بروانه فتح الباری ۱۹۵/۱۰. وفتاوی العلامه ابن باز ۲۸۴/۲

جوانه كانی و سیفته به رزه كانی كه وام لی بکات تهنه
له بهر خاتری خوی بیټ و كه لك و سوو دم پیبگه یه نی به هویه وه،
وه كه لك به و كه سه ش بگه یه نیټ به هویه وه كه ده یخوینیټه وه
یان چاپی ده كات یان ده بیټه هوكار بو بلا و كرده وه ی، وه كه لك
به هه موو موسلمانان بگه یه نیټ چونكه هه ر خوی
سه ر په رشتكاری نه و شته یه و به توانایه به سه ری دا.

وصلی الله وسلم و بارك علی نبینا محمد و علی آله و أصحابه و من
تبعهم یا احسان الی یوم الدین

هه ژاری لای خوا
سعید بن علی بن وهف القحطانی
حرر فی ۱۴۱۴/۶/۱۸ هـ

چاره سه رکردنی جادوگه ری (السحر)

چاره سه ری خوایی بو چادو و گه ری تی دوو به شه :

به شئی یه کهم نه و شته ی که خوئی پیده پاریزریت له
جادو گه ری تی پیش پروودانی له وانه:

۱ - ههستان به نه نجام دانی هه موو واجبه کان، وه وازهینان له
هه موو حه رامه کان، وه ته وه به کردن له هه موو خراپه کان.

۲ - زور خویندنی قورئانی پیروژ به جوریک هه موو پروژیک
به شیکی دیاری کراوی هه بییت له خویندنه وه ی.

۳ - خوپاراستن به پارانه وه وه په ناگرتنه کان و زیکره
شه رعیه کان: له وانه ووتنی (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه
شئ في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم) سی جار له
به یانیان و ئیواراندا. ^(۱۲) وه خویندنی (آیة الكرسي) دوا ی
هه موو نویژه کان و له کاتی خه وتندا، وه له به یانیان و
ئیواراندا، ^(۱۳) وه خویندنی سورته ی (قل هو الله احد)
(والمعوذتين) واته سورته ی (الفلق و الناس) سی جار له

^(۱۲) الترمذي وابو داود وابن ماجه. پروانه صحیح ابن ماجه ۲/۳۳۲

^(۱۳) پروانه: الحاکم وصحیحه وافقه الذهبی ۱/۵۶۲ و صحیح الترغیب والترهیب
لللبانی ۱/۲۷۳ برقم ۶۵۸

به یانیان و ئیوارانداو له کاتی خهوتندا، وه ووتنی (لااله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) سهه (١٠٠) جار له پوژیکدا.^(١٤) وه پاریزگاری کردن له زیکره کانی به یانیان و ئیواران و زیگری دواي نوپژه کان و زیگری خهوتن و ههستان له خهوو زیگری چوونه ماله وه و هاتنه دهره وه لیی. وه زیگری چوونه مزگهوت و هاتنه دهره وه لیی، وه دوعای چوونه سه رئاوو هاتنه دهره وه لیی. وه دوعای بینینی که سیکی تووش بوو به به لایهک، وه غهیری ئەمانه. که زۆرم له م زیکرو نزیانه هیناوه ته وه و باسم کردوه له (حصن المسلم) دا به پیی شیوازو بۆنه و شوین و کاته کانی. بیگومان پاریزگاری کردن له مانه له و هۆکارانه که پیگرن له تووش بوون به (سحر) و (چاو) و (جنۆکه) به ئیزنی خوای گه وره. وه ههروه ها له گه وره ترین چاره سه ری که دواي تووش بوون به م به لایانه و غهیری ئەمانه ش.^(١٥)

^(١٤) البخاری ٩٥/٤، و مسلم ٢٠٧١/٤

^(١٥) پروانه: زاد المعاد ١٢٦/٤، و مجموع الفتاوی العلامه ابن باز ٢٧٧/٣ وه پروانه ئه و (ده) هۆکاره که به هۆیه وه خراپه ی هه سوود به رو ساحر لاده بری له به شی سی یه م له چاره سه رکردنی چاو له م کتیبه دا.

٤- خواردنی حەوت دەنکە خورما لەسەر برسیتی لە
بەیانیا نیا نندا ئەگەر گونجا، بە پیی فەرموودە ی پیغەمبەر (ﷺ):
(من أصطبح بسبع تمرات عجوّة لم يضره ذلك اليوم سم ولا
سحر).^(١٦)

واتە: هەرکە سیک بە یانی لەسەر برسیتی حەوت خورمای تەپری
(عجوّة) بخوات ئەوا ئەو پوژە نە ژەهرو نە سیحر کاری تیناکەن و
زیانی پیناگە یە نیت، وە چاکتر وایە لە خورمای شاری (مەدینە)
بیت لە نیوان (الحرّتين) هەر وە کە لە پیاویە تی ئیمامی موسلیم دا
هاتوو، وە مامۆستای بە پریز (عبدالعزیزی کوری عبداللهی کوری
بان) پیی وایە کە هەموو جوړە خورمایە کی شاری مەدینە ئەم
سیفەتە ی تیدا هە یە بە پیی فەرموودە ی پیغەمبەر (ﷺ): ((من اکل
سبع تمرات مما بین لابیتها حین یصبح.....) فەرموودە کە.^(١٧)
هەر وە کو پیی وایە کە ئەمە چاوە پون دە کریت لە و کە سە ی کە
حەت خورما دە خوات لە غەیری خورمای (مەدینە) بە هەموو
شیوێ هە ک .

^(١٦) البخاری مع الفتح ٢٤٧/١٠ . ومسلم ١٦١٨/٣

^(١٧) مسلم ١٦١٨/٣

به‌شی دووهم: چاره‌سهر کردنی سیجر دواي روودانی
نه‌میش چهند جوریکه:

جوری یه‌که‌م: دهره‌ینان و پوچهل کردنه‌وهی نه‌گهر شوینه‌که‌ی
زانی به‌و ریگایانه‌ی که شهرع ریی پیداوه، وه‌ئمه‌ش نه‌وپه‌پی
ریگاو هوکاره که زور جار چاره‌سهری سیجر لی دراوی پی
ده‌کن.^(۱۸)

جوری دووهم: به‌دوعای شهرعی، وه‌له‌وانه:^(۱۹)

أ-حه‌وت گه‌لای (سیدری سه‌ون) له‌نیوان دوو به‌ردا یان شتی
ره‌قدا ده‌کوتی و ده‌یه‌ینی و پاشان نه‌وه‌نده‌ی ئاو پیدا ده‌کات
که به‌شی خوشتن بکات و نه‌م ئایاتانه‌ی به‌سهردا ده‌خوینیت:
﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ

^(۱۸) بروهانه: زاد المعاد ۴/۱۲۴. والبخاری مع الفتوح ۱۰/۱۳۲. ومسلم ۴/۱۹۱۷.

ومجموع الفتاوى ابن باز ۳/۲۲۸

^(۱۹) بروهانه (فتح الحق المبين في العلاج الصرع والسحر والعين) ل ۱۳۸.

بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ البقره ٢٥٥
 ﴿٢٥٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
 يَأْفِكُونَ ﴿٢٥٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥٨﴾ فغلبوا
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿٢٥٩﴾ وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٢٦٠﴾
 قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٢٦٢﴾ ﴿٢٦٣﴾
 الأعراف/١١٧-١٢٢

﴿٢٦٤﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٢٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
 قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٢٦٦﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٦٧﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٦٨﴾ يونس ٧٩-٨٢

﴿ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴾ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 بَلْ أَلْقُوا ۗ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ
 ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۗ إِنَّمَا صَنَعُوا
 كَيْدٌ سِحْرٍ ۗ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا
 قَالُوا ءَأَمْنَا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ طه ٧٠/٦٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
 وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

وهدوای خویندنی ئەم نایە تانە ی که باس کرا بە سەر ئاوە که دا.
سێ جار لێی دەخواتە وەو بە پاشماوە که ی خوێ پی دەشوات.
و بە مەش نەخۆشیە که لادەچییت و نامینیت بە ویستی خوای
گەر، و ئەگەر پیویستی بە دووبارە کردنە وە کرد دوو جار
یان زیاتر قەیدی ناکات هەتا کو نەخۆشیە که لادەچییت،
و ئەمەش زۆر تا قی کراوە تە وەو خوای گەر بە هۆیە وە

سوودی گه یاندوو، وهئمه به سووده بۆ كه سيك كه (تال كرابي) له لای خيزانه كهی. (٢٠)

ب- سورتهی (الفاتحه) و (ايه الكرسي) و دوو نايه تي كو تايي سوورتهی البقره، و سورتهی (الاخلاص) و (الفلق و الناس) ده خوینیت سی جار یان زیاتر له گه ل فوو کردن و دهست هینان به نازاره كه دا به دهستی راست. (٢١)

ج- چهند په نا گرتن و دو عای چاره سه ری نه خویشی (الرقی) و پارانه وهیه کی گشتی (الجامعه) :

١. (أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك. حهوت جار). (٢٢)

---

(٢٠) پروانه ابن باز ٣/٢٧٩ وفتح المجید ل ٣٤٦. و(الصارم البتار فی التصدی للسحره والاشرار) ی وحید عبدالسلام ل ١٠٩-١١٧ كه لییره دا چهند دو عایه کی به سوودی درئیژی به كه لك هیه ان شاء الله تعالی. و منصف عبدالرزاق ١٣/١١. وفتح الباری ١٠/٢٢٣

(٢١) پروانه: البخاری مع الفتح ٩/٦٢ و مسلم ٤/١٧٢٣، و البخاری مع الفتح ١٠/٢٠٨

(٢٢) الترمذی و أبو داود ٣/١٨٧، و الترمذی ٢/٤١٠، و پروانه صحیح الجامع ٥/١٨٠ و ٣٢٢.

٢. خوش دست دهخاته سهر نهو شوينهى نازارى دى له
لهشى داو سى جار دهلييت (بسم الله)، وه جهوت جار دهلييت
(أعوذ بالله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر).^(٢٣)
٣. (اللهم رب الناس أذهب البأس وأشف أنت الشافي لا شفاء الا
شفاءك شفاء لا يغادر سقما).^(٢٤)
٤. (أعوذ بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة. ومن كل عين
لامة).^(٢٥)
٥. (أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق).^(٢٦)
٦. (اعوذ بكلمات الله التامات من غضبه وشر عباده ومن
همزات الشياطين وأن يحضرون).^(٢٧)
٧. (اعوذ بكلمات الله التامات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر من
شر ما خلق، وبرأ و ذراً، ومن شر ما ينزل من السماء ومن شر

---

^(٢٣) مسلم ١٧٢٨/٤

^(٢٤) البخارى مع الفتح ٢٠٦/١٠، ومسلم ١٧٢١/٤.

^(٢٥) البخارى مع الفتح ٤٠٨/٦

^(٢٦) مسلم ١٧٢٨/٤

^(٢٧) ابوداود الترمذى، وبروانه صحيح الترمذى ١٧١/٣

ما يعرج فيها، ومن شر ما ذرأ في الأرض، ومن شر ما يخرج منها، ومن شر فتن الليل والنهار، ومن شر كل طارق الا طارقا يطرق بخير يا رحمن).^(٢٨)

٨. (اللهم رب السموات السبع ورب العرش العظيم، ربنا ورب كل شيء. فالق الحب والنوى، ومنزل التوراة والأنجيل والقرآن، أعوذ بك من شر كل شيء أنت آخذ بناصيته، أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر ليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء).^(٢٩)

٩. (بسم الله أرقبك من كل شيء يؤذيك ومن شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك بسم الله أرقبك).^(٣٠)

١٠. (بسم الله يبريك ومن كل داء يشفيك ومن شر حاسد اذا حسد ومن شر كل ذي عين).^(٣١)

---

^(٢٨) مسند احمد ١١٩/٣ بأسناد صحيح، وابن السنن برقم ٦٣٧ و برواه: مجمع

الزوائد ١٢٧/١٠

^(٢٩) مسلم ٢٠٨٤/٤

^(٣٠) مسلم عن ابي سعيد (رضي الله عنه) ١٧١٨/٤

^(٣١) مسلم عن عائشة (رضي الله عنها) ١٧١٨/٤.

۱۱. (بسم الله أرقبك من كل شئ يؤذيك من حسد حاسد ومن كل ذي عين الله يشفيك).^(۳۲)

وه ئەم پەنا گرتن و پارانهوانه چارهسەری جادووگەریتی (سحر) و چاوو دەست وەشاندنێ جنۆکە و ەموو نەخۆشییەکانی پێ دەکریت. و ئەمانە دوای گشتییه بەسوودن بە ئیزنی خۆی گەرە.

جۆری سی یەم :

دەرھینانی خۆین بە کەلەشاخ گرتن (الحجامه) لەو جیگەیه یان ئەندامە ی کە شوینەوارە جادووگەریتییەکە ی تیدا دەرکەوتوو ئەگەر ئەمە گونجا، و ئەگەر نەگونجا ئەوا ئەو چارهسەرانه کافیه کە باسما ن کرد سوپاس بو خۆی گەرە.^(۳۳)

---

^(۳۲) سنن ابن ماجه عن عباده بن الصامت (رضي الله عنه) و بروانه: صحيح ابن ماجه ۲/۲۶۸

^(۳۳) بروانه زاد المعاد/۴/۱۲۵ وە لەویدا چەند جۆریک چارهسەری جادووگەریتی هەیه دوا ی پوودانی خراپ نیه ئەگەر تاکی بکەیتەو سوودی لی وەرگیری، وە بروانه: مصنف ابن ابي شييبه ۷/۳۸۶-۳۹۷ وفتح الباری ۱۰/۲۳۳-۲۳۴. و مصنف عبدالرزاق ۱۱/۱۳ و الصارم البتار ل ۱۹۴-۲۰۰ و السحر حقيقته و حکمه للدكتور مسفر الدميني ل ۶۴-۶۶.

جوړی چواره م:

دەرمانه سروشتی یه کان، چهند دەرمانیکی سروشتی به سوود هه ن که قورئانی پیروزو سوننه تی پاک دهست نیشانیان کردووه که نه گهر مروؤ به یه قین و راستی پوون کردنه خوای گه وره وه و هری بگریټ له گهل نه وهدا که باوه پری و ابیټ که سوود به خشینی له لایه ن خوای گه وره وه یه، نه واه به ویستی خوا سوودی پیده گه یه نیټ. هه روه ک چهند دەرمانیکی گیراوش هه یه له گژوگیاو له وابه تانه، وه نه مهش بهنده له سهر تاقی کردنه وه و هیچ ریگریک نیه له به کارهینان و که لک وهرگرتن لیټی به پیی شهرع به مهرجیک که حه رام نه بیټ.^(۳۴)

وه له و چاره سهره سروشتیانه ی سوودیان ده بیټ به نیزنی خوا: (ههنگوین،^(۳۵) وه رهشکه (الحبة السوداء)^(۳۶)، وهئاوی زمزمه^(۳۷) به پیی فرموده ی خوای گه وره: (وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

---

^(۳۴) پروانه: فتح الحق المبین فی علاج الصرع والسحر والعین ل ۱۳۹.

^(۳۵) پروانه: ل (۵۳) و (فتح الحق المبین) ل ۱۴۰.

^(۳۶) پروانه: ل (۵۲) و (فتح الحق المبین) ل ۱۴۱.

^(۳۷) پروانه: ل (۵۴) و (فتح الحق المبین) ل ۱۴۴.

مَاءٌ مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٢٨﴾ ق/٩، وه زهیتی
زهیتون به پیی فهرمودهی پیغه مبهر (ﷺ): (كلوا الزيت
وادهنوا به فإنه من شجرة مباركة).^(٢٨)
واته: زهیته که هی بخون و خوتانی پی چه ور بکه ن چونکه له
داریکی پیروزه. وه نه مهش له واقیعی تاقی کردنه وه و
به کارهینان و خویندنه و هدا چه سپاوه که چاکترین زهیته،^(٣٩) وه
له چاره سهرو دهرمانه سروشتی بیه کان:
خوشوردن و خو پاک کردنه وه وه خو بون خوش کردن.^(٤٠)

٢- چاره سهر کردنی چاو لی دراوی:

چاره سهر کردنی چاولیدان چهند به شیکه:

به شی بیه که م: پیش تووش بوون.. نه ویش چهند جوریکه:

---

^(٢٨) احمد فی المسند ٤٩٧/٣. والترمذی وابن ماجه، وصححه الالبانی فی صحیح

الترمذی ١٦٦/٢

^(٣٩) بپوانه: (فتح الحق المبین فی علاج الصرع والسحر والعین) ل ١٤٢.

^(٤٠) بپوانه: سهرچاوهی رابردوو ل ١٤٥.

۱- خۆپاراستن و پاریزگاری لهو كهسهی كه له چاوی ئەترسی، ئەویش به زیكرهكان و پارانهوهو پهناگرتنه شهريهكان، ههروهك له بهشی يهكهمدا له چارهسهركردنی جادوگهریتیدا باسمان كرد. (۴۱)

۲- ئەوهی كه ئەترسیت له تووش بوونی شتیك بههۆی چاوی خۆیهوه، ئەگهر شتیکی له خۆی یان له مائی یان له مندالی یان براكهیدا یان له غهیری ئەمانه‌دا بینسی كه ببیته مایه‌ی سه‌رسورمانی به‌رامبه‌ره‌كه‌ت بپاریته‌وهو بلی: (ماشاءالله لاقوة الا بالله، اللهم بارك علیه). به‌پیی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): (اذا رأى أحدكم من أخيه ما يعجبه فليدع له بالبركة). (۴۲)

واته: ئەگهر يه‌كێك له ئیوه شتیکی بینسی له براكه‌ی‌دا كه سه‌رسامی ده‌كرد با‌بپاریته‌وه بۆی به به‌ره‌كه‌ت.

---

(۴۱) بپوانه: سه‌رچاوه رابووردو، وه لاپه‌ره (۱۲) له‌م كتیبه‌دا..

(۴۲) موطأ مالك ۹۳۸/۲ وابن ماجه ۱۱۶۰/۲ واحمد ۴۴۷/۴ بپوانه: صحیح ابن ماجه ۲۶۵/۲ و بپوانه: زادالمعاد ۱۷۰/۴ و (الصائم البتار في التصدي للسكره ولاشرای شیخ وحید عبدالسلام ل ۲۲۹-۲۵۲).

۳- شاردنهوهی چاکهکانی ئەو شتەیی که دەترسی چاوی لی بکری.^(۴۳)

بەشی دووهم: دواي تووش بوون بە چاو، ئەمیش چەند جوړیکه:

۱- ئەگەر (چاو پیسهکه) زانرا کی یه فهرمانی پی بکریت که دەست نویژ هەلبگری و پاشان ئەوهی که تووش بووه بە چاو بە ئاوهکه خوئی بشوات.^(۴۴)

۲- زور خویندنی (قل هو الله أحد) و (الفلق والناس) و (الفاتحه) و (ایه الكرسي) وه کۆتایی سورەتی (البقره)، وه پارانهوه شه رعیه کان له گه ل فووکردن و مهسح کردنی شوینی ئازاره که به دەستی راست، ههروهک له جوړی دووه مدا له چاره سه رکردنی جادوگه ریتی دا باسکرا له پرگه ی (ج) له ژماره ۱-۱۱.^(۴۵)

^(۴۳) بپروانه: شرح السنه للبعوی ۱۱۶/۱۳ زاد المعاد ۱۷۳/۴.

^(۴۴) بپروانه: سنن أبي داود ۵/۹ و زاد المعاد ۱۶۳/۴. و بپروانه: (الوقایه والعلاج من

الكتاب والسنه) ی محمد بن شایب ل ۱۴۴-۱۴۷.

^(۴۵) بروانه لاپه ره ره (۱۵) له م کتیبه دا

۳- (سوره ته کان نه خوینری به ئاو یکدا له گهل فووکردن، پاشان لیی ده خواته وه و پاشماوه که ی ده کریت به سه ری دا. ^(۴۶) یا خود به سه ر زه یتیکدا ده خوینری و خو ی پی چه ورده کات). ^(۴۷) خو ئه گهر خویندنه که به سه ر ئاوی (زمزم) دا بییت ئه وه ته و او تره ئه گهر گونجا، ^(۴۸) یان به سه ر ئاوی ئاسماندا (واته باران). ^(۴۹)

۴- قهیدی ناکات ئه گهر چه ند ئایه تیک له قورئان بنوسیته وه بو نه خو ش و پاشان ئاوی پیدا بکری و بیخواته وه، ^(۵۰) وه له و ئایه تانه سوره تی (الفاتحه) و (ایه الكرسي) و دوو ئایه تی کو تایی سوره تی (البقره) و (قل هو الله أحد) و (الفلق و الناس)، وه پارانه وه شه رع ی یه کان ههروه کو له جو ری دو وه مدا له چاره سه رکردنی جادو گه ری تی دا باس کرا برگه ی (ب) و (ج) له ژماره ۱- ۱۱ ^(۵۱)

^(۴۶) سنن ابی داود ۱۰/۴ پیغه مبه ر (ﷺ) ئه مه ی کرد له ساب تی کو ری قه یس.
^(۴۷) مسند احمد ۴۹۷/۳ بروانه (سلسله الأحادیث الصحیحة ۱/۱۰۸ برقم ۳۷۹)
^(۴۸) بروانه لاپه ره ۶ و ۲۳ و ۵۵
^(۴۹) بروانه لاپه ره ۱۷
^(۵۰) بروانه زاد المعاد ی ابن القیم ۱۷۰ / ۱۷۰ و فتاوی ابن تیمیه ۶۴/۱۹
^(۵۱) بروانه لاپه ره (۱۵) له م کتیبه دا

بهشی سئېهم: ئه نجام دانى چەند ھۆكاريك كه پال به چاوى
حه سوودەوہ دەنييت و خراپەى دور دەخاتەوہ ئەويش بەم
جۆرەيە:

- ۱- پەناگرتن بە خوا لە خراپەى.
- ۲- پاريزكاري (تقوى)ى خواى گەورەو پاراستنى فەرمانەكان و
نەھىيەكانى: (احفظ الله يحفظك..).^(۵۲)
- واتە: سنورەكانى خوا بپاريزە خوا دەتپاريت.
- ۳- ئارامگرى لەسەر ھەسوودبەرۆ ئى بووردن لى و شەپرى
لەگەندا نەكات، وەگلەيى لە لا نەكات و باسى ئەزىت دانەكەى بو
سەرئەم نەكات لە لای.
- ۴- پشت بە خوا بەستن چونكە ھەر كەس پشت بە خوا بپەستى
ئەوہ بەسيەتى.
- ۵- لە ھەسوودبەر نەترسى و دلى پرنەكات لە بىركردنەوہ لىي.
كە ئەمەش لە بەسوودترین چارەسەرە.
- ۶- پروكردنە خواو دلسۆزى بوى و داواكردنى رەزامەندى لە
خواى گەورە.

---

^(۵۲) الترمذى بروانہ: صحيح الترمذى ۳۰۹/۲

۷- تەوبە كىردن لە تاوانەكان، چونكە تاوان دوژمنەكان زال دەكات بەسەر مەرۇقدا: (وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ

أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٢٠﴾ سوره تى (الشورى) ئايەتى / ۲۰

۸- خىر كىردن و چاكە كىردن چەندىك دەتوانى، چونكە ئەمە كارىگەر يەكى سەرسۈرھىنەرى ھەيە بۇ لا بىردنى بە لا و چاۋو خراپەى ھەسوودبەر.

۹- كوزاندنە ھەى ئاگرى ھەسوودبەر و ياخى و ئەزىتدەر بە چاكە كىردن لە گەلىدا ھەركاتىك ئەزىت و خراپە و ياخى و ھەسوودى زىاد كىرد لە سەرت توش زىاتر چاكەى لە گەلىدا بىكە و ئامۇزگارى بىكە و بەزىت پىيدا بىتە ھەو ئەمەش كەس ناتوانىت ئەنجامى بدات مەگەر كەسىك پاداشتىكى گەرەى لە لاى خودا ھەبىت.

۱۰- نوى كىردنە ھەى يەكتاپەرسىتى و پا كىردنە ھەو دىسوزى بۇ ئەو خوا بە ھىزە كار بە جىيەى كە ھىچ كەسىك زىان و سوودى پى ناگات مەگەر بە ئىزنى ئەو. ھەھەر ئەو كۆكەرە ھەموو ئەمەيە و ئاراستەى ئەم ھۆكارانەيە. چونكە يەكتاپەرسىتى

قەلاي گەورەي خوايىيە كە ھەركەسيك تىيى بچىت لە پارىزراوان دەيىت.

وئەمانە(دە) ھۆكاربوون كە بەھۆيەو خراپەي ھەسوودبەر و چاوپيس و جادوگەر يال پيوەدەنرى و لادەدرىت.^(۵۲)

۳- چارەسەرى چوونە ژورەوہى جنۆكەبۇ مروؤ

چارەسەرى ئەو كەسەي قى و پەركەمى ھەيە كە جنۆكە چويىتە لەشىيەوہو خوى تىكەل كىردى دووبەشە :

بەشى يەكەم: پيش تووش بوون: لە خوپاراستن و پارىزگارى كردن لە ھەموو فەرزەكان و واجيىبەكان و دوور كەوتنەوہ لە ھەموو ھەرامەكان، وەگەرەنەوہ پەشيمان بوونەوہ لەھەموو تاوانەكان و خوپاراستن بە زىكرو دوعاو پەناگرتنە شەرعىەكان.

---

^(۵۲) بىروانە: (بدائع الفوائد)ى ابن القيم ۲/۲۳۸-۲۴۵

بەشى دووهم :چارەسەر كردن دواى چوونە ژورەوہى چنۆكە:
ئەمىش بە خویندەوہى چارەسەر دەبى لە لایەن ئەو
موسلمانەى كە دلّ وزوبان و دۆعاكەى بۆ كەس نەخۆشەكە
ئاويزان كردووه. وە گەورەترين چارەسەر(الرقى)یە
بەسورەتى(الفاتحه)^(٥٤) و(ایه الكرسى) و دووئایەتى كۆتایى
سورەتى (البقره) و (قل هو الله أحد) و (والفلق و الناس) لەگەڵ
فووكردن بەسەر كەسەكەداو سى بارەكردنەوہى ئەمە یان
زیاتر، وە غەیری ئەمان لەئایەتەكانى قورئان. چونكە قورئان
هەمووى شىفای تىدايە بۆ ئەوہى لە سنگەكاندايەو شىفاو
هیدایەت و پەحمەتە بۆ پرواداران.^(٥٥) وە پارانەوہ(الرقى)یەكان
هەرۆك لە جۆرى دووهدا لە چارەسەرکردنى جادووگەریتیدا
باسكراوہ. بركەى (ب)،(ج)^(٥٦) وە لەم چارەسەرەشدا پىويستە
دوومەرجى تىدا بىت:

^(٥٤) پروانە: سنن ابى داود ١٣/٤-١٤، وأحمد ٢١٠/٥، وسلسله الأحاديث

الصحيحة/ژمارە ٢٠٢٨

^(٥٥) پروانە: الفتح الربانى ترتيب مسند الامام أحمد ١٧/١٨٣

^(٥٦) پروانە: ل(١٩-٢٢) لەم كتيبه دا.

یه که م: له لایه ن تووش بووه نه خو شه که وه به به هیزی
دهروونی و راستی پی رو کردنه خواو په ناگرتنی راست که دل و
زوبانی له سهری به شدار بیټ.

وه دووهم: له لایه نی چاره سه رکه ره وه نه بیټ نه میس پیویسته
به و شیوه یه بیټ، چونکه چاکی چه که به هوئی وه شینه رو
به کار هینه ره وه که یه تی،^(۵۷) وه خو نه گهر بانگ بدات به گوئی
نوخو شه که دا چا که چونکه شهیتان له وه راده کات.^(۵۸)

---

^(۵۷) پروانه: دوعایه کی در ژو به سوود له (وقایه الانسان من الجن والشيطان) ل
۸۱-۸۴. والصارم البتار ۱۰۹-۱۱۷ (للشیخ وحید عبدالسلام، وه پروانه: زاد
المعاد ۶۶/۴-۶۹) و (ایضاح الحق فی دخول الجنی بأنسی والرد علی من أنکر
ذلک) ی عبد العزیز بن عبدالله بن بازل ۱۴. وفتاوی ابن تیمیة ۱۹/۹-۶۵ و
۲۷۶/۲۴ و الوقایة والعلاج من الكتاب والسنة) ی محمد بن شایع ل ۶۶-۶۹.
و پروانه: (چونیه تی ده رکردنی جنوکه له ما ئدا) الوقایه والعلاج محمد بن الشایع
ل ۵۹ (عالم الجن والشيطان) ی أشقر ل ۱۳۰.
^(۵۸) پروانه: فتح الحق المبین فی العلاج والصرع والسحر والعین ل ۱۱۲ والبخاری
برقم ۵۷۴

۴- چاره سەرکردنی نه خوشیه دەر وونیییه کان^(۵۹)

گه وره ترین چاره سەر بو نه خوشیییه دەر وونیییه کان و دل
تهنگی به کورتی به م شیوهیه:

۱- هیدایهت و یه کتاپه رستی، ههروهه چون گومرایی و هاوبهش
دانان له گه وره ترین هوکاره کانی دل تهنگین.

۲- پرووناکی ئیمانی. ئیمانی راست که خوای گه وره دهیهاوئیه
ناو دلی بهنده وه له گهل کرده وهی چاک.

۳- زانیاری به که لک. چونکه هه رکاتی زانیاری بهنده فراوان بوو
سنگی گوشاد ده بیته و فراوان ده بیته.

۴- په شیمانی و گه پانه وه بو لای خوای گه وره.
وه خوشویستنی به راستی و له ناخی دله وه، وه پرووتیکردن و
چیژوهرگرتن له په رستنی دا.

۵- به رده وام بوون له سهر زیکرکردنی خوا له سهر هه موو
حاله تیک و له هه موو شوینیکدا، چونکه زیکر کاریگه ریییه کی

---

^(۵۹) بپوانه (اسباب شرح الصدر) له (ژاد المعاد) دا (۲۳/۲-۲۸) وکتیبی
(الوسائل المفیده للحیاه السعیده) للعلامة عبدالرحمن بن ناصر السعدی.

سه رسوور هینهری هیه له گوشادکردنی سنگ و ناسوودهیی
دل و نه مانی غه مو خه فهت.

۶- چاکه کردن له گهل خه لکیدا به هه موو جوړه چاکه یه کی
سوود پیگه یاندنیان چه ندیک ده توانی، چونکه خاوه ن ریژی
چاکه کار له هه موو کهس زیاتر سنگ گوشاده و ده روون پاکه و
دل ناسوودهیه.

۷- نازایه تی، چونکه به راستی کهسی نازا دل گوشادو سنگ و
دل فراوانه.

۸- ده رکردنی خراپه و پیسی ناو دل و له و سیفاته پیسانه ی
که دل تهنگ دهکات و نارچه تی دهکات: وه کو (حه سودی و پر
و قین و دوژمنایه تی و کینه و یاخی بوون و سته م). وه
پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه چه سپاوه که پرسپاری لی کرا
ده باره ی چاکترینی خه لکی یه وه نه ویش فه رموی: (کل
مخوم القلب صدوق اللسان). واته: هه موو دل روناکیکی زوبان
راست، وتیان: زوبان راست ده زانین، نه ی دل روناک کی یه؟

فهرمووی: (هو التقى النقى، لا اثم فيه. ولا بغی، ولا غل،
ولا حسد).^(۶۰)

واته: نهو دله له خواترسه پاکیه که گوناھو یاخی و کینه و برق
و حه سوودی تییدا نییه.

۹- وازهینان له زیاده پرهوی له ته ماشاگردن و قسه گردن و گوی
گرتن و تیکه لاوی کردنی خه لک و خواردن و خه وتن دا. چونکه
وازهینان له مانه له هوکانی سنگ گوشادی و ناسودهیی و
نه مانی خهم و خه فته.

۱۰- خو خه ریک گردن به کاریک له کاره کان یان زانستیک له
زانسته به سووده کان، چونکه دل کامه ران دهکات دووری
ده خاته وه لهو شته ی تووشی دله راوکیی کردووه.

۱۱- گرنگی دان به کاری نه مپوی حازره وه و بچراندنی له
خه فته خواردن به شته رابردووه کان، چونکه نهو کاته به نده
خوی سه رقال و ماندوو دهکات بهو شتانه ی که سوودی پی
ده گه یه نی له دین و دنیا. وه داوای سه رکه وتنی نیازو مه به ستی

---

^(۶۰) اخرجہ ابن ماجہ برقم ۴۲۱۶، و بروانہ صحیح ابن ماجہ ۴۱۱/۲

له خوابكات و پشتى پى ببهستيت، چونكه ئهوه دوورى دهخاتهوه له خهم و خهفت.

۱۲- تهماشاكردنى ئهوانهى له خوار خۆتهوهن و تهماشانهكردنى ئهوانهى لهسهر و خۆتهوهن له لهش ساغى و هاووينهكانى له پۆزى و هاووينهكانى دا.

۱۳- لهبیرخۆبەردنەوهى ئه و شتانهى له رابردوودا تووشى هاتوون، له و ناخۆشيانهى كه ناتوانيت لايبات لهسهر خۆى و بىرى لى نهكاتهوه بههيچ جۆريك.

۱۴- ئهگەر بهنده بيتاقهتییهك له بيتاقهتییهكان پرووى تیکرد ئه و لهسهریهتى ههول بدات بۆ كهم كردنهوهى بهوهى كه خراپترین گريمانه دابنيت. كه ئهوپهرى شتهكهی و بهپيى توانای بهرگري لیبكات.

۱۵- بههیزی دل و وهپس نهبوون و ههلهنهچوونى بههۆى ئه و بىرو ئهنديشانهوه كه بىركردنهوهى خراپ دروستى دهكات . وهتوره نهبوون پيى و گومانى نهمانى خۆشى و تووش بوون به خراپه نهكات، بهلكو ئه م كاره بگهريئیتتهوه بۆ لای خواى گهوره و لهگهله ههستان به ئهجامدانى هۆكاره بهسوودهكان وهداواكردنى لیبووردن و لهش ساغى له خوا.

۱۶- پشت به ستنی دل به خواو ته وه کول کردن و گومانی باش
بردن پیی، چونکه بیگومان شه وهی پشت به خوا ده به ستنیت
شه ندیشه کاری تیئناکات .

۱۷- خاوهن هوش شه زانیت که بیگومان ژیانی راست شه و
ژیانه یه که به ئاسوودهیی و ئارامی ده بریتته سهرو شه ویش زور
کورتته. که واتته شه میش کورتتری ناکاته وه به خهم و دلله پراوکی
له گهل شه ندیشه کانیدا، چونکه شه مه دژی ژیانی راسته قینه یه.

۱۸- شه گهر هاتوو ناخوشی یه کی تووش هات هلی شه سهنگینی
له نیوان شه و نیعمه تانه ی تووشی هاتوو به هوی دین یان
دنیاوه له گهل شه وهی که تووشی هاتوو له ناخوشی، شه کات
له کاتی هله سگاندنیدا زوری شه و نیعمه تانه ی بو درده که ویت
که شه تیا یه تی. ههروه ها هله سگاندن ده کات له نیوان شه و
ترسه دا که هه یه تی له پروودانی زهره روو زیان لی له گهل شه و
گریمانته زورانه ی که سه لامه تی ده گه یه نی، شه کاته نایه لیت
گریمانی لاواز زال بیت به سه ر گریمانته زور به هیزه کانیدا.
وه به مهش خهم و ترسه که ی شه ره ویتته وه و نامینی.

۱۹- شه زانیت که بیگومان شه زیه تدانی خه لکی بو ی زیانی پی
ناگه یه نی به تابه تی له ووته پیسه کانیا ندا، به لکو زیان

به خویان دهگه یه نی، بویه گوئی پینادات و بیرى لیناکاته وه
هه تا زیانی لینه دا.

۲۰- هه موو بیرکردنه وه کانی داده نیئت بوئه و شتانه ی که
به سوود دهگه ریته وه بوی له دین و دنیا دا.

۲۱- ته بیئت بهنده داوای سوپاس نهکات له کهس له سهه
ئه و چاکه یه ی که نه نجامی داوه و کردوویه تی ته نها له خوا نه بیئت.
وه ده بیئت بزانیئت که ئه م مامه له یه ی ئه م له گه ل خوادایه، بویه
گوی نادات به سوپاسی ئه و که سه ی چاکه که ی له گه ل کردووه:
(إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لِرُوحِهِ اللَّهِ لَا نُزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾)
سوره تی الانسان / ۹.

۲۲- بابه ته به که لکه کان بکاته نیشانه ی به رده می چاوی و
کارکردن بوئه دهسته به رکردنی، وه ئاورنه دانه وه به لای بابه ته
زیانبه خشه کاند او خوی پیوه خه ریک نهکات و بیرى لی
نهکاته وه.

۲۳- نه نجامدانی کاره کانی له ئیستادا و ازهیئان له داها توو،
تا کو بوئه کاره داها توو و کانی به هیزی بیرکردنه وه و کاره وه
بجیئت.

۲۴- له کارو زانسته به سووده کاندای گرنگترین و گرنگترین هه لَبزیریت و دیاری بکات، به تایبتهتی له وانهدا که زۆر ئاره زووی ههیه لیبی. وه پشت بهستن له مه دا به خوا پاشان به پراویژ کردن، خۆ ئه گهر به رژه وهندی خۆی دیاری کردو عه زمی پهیدا کرد ئه واپشت به خوا ببهستیت بۆ ئه نجامدانی.

۲۵- باس کردنی نیعمه ته پروه تهتی و ناوه روکی یه کانی خوا به سه ریه وه چونکه زانین و باسکردنی ئه و نیعمه تانه خوای گه وره به هۆیه وه خه م و خه فه تی پی لاده بات و به نده هان ده دات بۆ سوپاس کردنی.

۲۶- مامه له کردن له گه ل خیزان و نزیک و خه لکی و هه موو ئه و که سانه ی که له نیوان تۆو ئه ودا په یوه ندیه ک هه یه به و شیوه یه ی که ئه گهر که م و کورتی یه کت تیدا بینین ئه و ئه و چا کانه ی که هه یه تی بیری خۆت بینه ره وه، چونکه به تیبینی کردن و ره چاو کردنی ئه مه ها وه لایه ته یه که دریزه ده کیشتی و دل گوشاد ده بی: (لا یفرک مؤمن مؤمنه ان کره منها خلقا رضی منها آخر).^(۶۱)

---

^(۶۱) مسلم ۱۰۹۱/۲

واته: هيچ پرواداريكى نير پرواداريكى مي نه بوغزيني و به كه م
سهيري نه كات با نه گهر ره وشتيكي به دل نه بوو له ره وشتيكي
تري پازي بي.

٢٧- پارانه وه له خوا به چاك كردني هه موو كاره كانت، وه له
هه مووي گه وره تر ووتني: (اللهم أصلح لي ديني الذي هو
عصمة أمري، ودنياي التي فيها معاشي، وآخرتي التي اليها
معادي. واجعل الحياة زيادة لي في كل خير، والموت راحة لي
من كل شر).^(٦٢) وه هه روه ها: (اللهم أرجوا رحمتك فلا تكلني الى
نفسي طرفة عين وأصلح لي شأني كله لا اله الا أنت).^(٦٣)

٢٨- تيكوشان (جيهاد) له پيناوي خوادا به پيي فه رمووده ي
پيغه مبه ر(ﷺ): (جاهدوا في سبيل الله، فإن الجهاد في سبيل الله
باب من أبواب الجنة ينجي الله به من الهم والغم).^(٦٤)

---

^(٦٢) مسلم ٢٠٨٧/٤

^(٦٣) ابو داود ٣٢٤/٤، وأحمد ٤٢/٥

^(٦٤) أحمد ٣١٤/٥، ٣١٦، ٣١٩، ٣٢٦، ٣٣٠، والحاكم وصححه ووافقه الذهبي
٧٥/٢.

واته: بجهنگن له پیناوی خوادا، چونکه جیهاد له پیناوی خوادا
دهرگایه که له دهرگاکانی بههشت، وه بههویه وه خوی گه وره
له خه م و خه فته رزگارت دهکات .

ئه م هۆکارو هۆیانه چاره سه ریکی به سوودن بۆ نه خویشییه
دهروونیه کان و له گه وره ترین چاره سه ره کانن بۆ دلّه پروکیی
دهروونی، بۆکه سیك لی وردبیتته وه و کاری پیبکات به راست
گوئی و دلّسوژییه وه. وه هه ندیک له زانایان زۆریک له حالته و
نه خویشییه دهروونیه کانیاں پی چاره سه ره کردو وه و خوی
گه وره سوودیکی زۆری پیگه یاندوون.^(۶۵)

۵- چاره سه ری برینداری و زام

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئه گه ره که سیك ئازاریکی هه بوایه یان زام
یان برینداری پیوه بوایه په نجهی ئاوها لی ده کرد (سوفیان
په نجهی شایه تمانی دا له زهوییه وه و پاشان به رزی کرده وه)،
وه ده یفه رموو: (بسم الله تربة أرضنا بريقه بعضنا یشفى

---

^(۶۵) بروانه: پیشه کی (الوسائل المفیده) چاپی پینجه م ل ۶

سقیما باذن ربنا).^(۶۶) وهمانای فەرمووده که ئه وهیه که هه ندیک ته پراییه ده می خوئی دهدا له په نجهی شایه تمنازییه وه و پاشان دهیخاته سه رزه وی و هه ندیک توژو گلی پیوه ده نیشی و دهیسی به سه ر شوینه واری بریندارییه که یان نازاره که ی دوا و ئه و نزایه ده لی له کاتی مه سح کردنییدا.^(۶۷)

۶- چاره سه ری موسیبه ت

۱- (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۲﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۳﴾ (الحدید ۲۲-۲۳)

^(۶۶) البخاری مع الفتح ۲۰۶/۱۰ و مسلم ۱۷۲۴/۴ برقم ۲۱۹۴
^(۶۷) بیروانه: شرح النووی علی صحیح مسلم ۱۸۴/۱۴ و فتح الباری ۲۰۸/۱۰ و بیروانه پوون کردنه وهیه کی ته وای فەرمووده که له (زاد المعاد ۱۸۶/۴-۱۸۷) دا

٢- (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ

قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ (التغابن/١١)

٣- (ما من عبد تصيبه مصيبة فيقول: انا لله وانا اليه راجعون، اللهم أجرني في مصيبتى وأخلف لي خيرا منها الى أجره الله في مصيبتى وأخلف له خيرا منها).^(٦٨)

واته: هيچ بهندهيهك نيه كه تووشى موسيبيه تيك ده بيت و ده لیت: نيمه دروستكراوى خواين و بولاى نهو ده گه ريينه وه، خوايه پاداشتم بدهيته وه له سهر نه م موسيبيته م و كه سيكى باشتم بو بخته ته وه جيى (له جيى مردو وه كه) نيلا خواى گه وره پاداشتى نه داته وه و كه سيكى چاكترى ده خاته وه شوين.

٤- (اذا مات ولد العبد قال الله لملائكته: قبضتم ولد عبدى؟ فيقولون: نعم، فيقول: قبضتم ثمرة فؤاده؟ فيقولون: نعم، فيقول: ماذا قال عبدى؟ فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول الله: ابنوا لعبدى بيتا في الجنة وسموه بيت الحمد).^(٦٩)

^(٦٨) مسلم ٦٢٣/٢.

^(٦٩) الترمذى. و بروانه صحيح الترمذى ٢٩٨/١.

واته: كاتيك بهندهيهك منداليكي ده موييت، خواي گهوره به مه لائيكه ته كاني ده فهرموييت: گياني مندالي بهنده كه متان كييشا؟ ده فهرموون: به لي، ده فهرموييت: بهش وبهري دليتان ليوه رگرتته وه؟ ده فهرموون: به لي، ده فهرموييت: بهنده كه م چي وت؟ ده فهرموون: سوپاسي توي كردوو وتي انا لله وانا اليه راجعون. نهو جا خواي گهوره ده فهرموييت: كو شكيك له بهه شتا دروست بكن بو بهنده كه م و ناوي لي بني كوشكي سوپاس.

۵- (يقول الله تعالى ما لعبدى المؤمن عندي جزاء اذا قبضت صفيه من أهل الدنيا ثم احتسبه الا الجنة).^(۷۰)

واته: خواي گهوره ده فهرموييت: له لاي من هيچ پاداشتيك نزيه بو بهندهيهكي بروادار كاتيك خوشه ويسته كه ي ده مريتم له دونياداو پاشان نه ويش چاوه پرواني پاداشته له من جگه له بهه شت.

۶- وقال عليه الصلاة والسلام لرجل مات ابنه: (ألا تحب أن لاتأتي بابا من أبواب الجنة الا وجدته ينتظرك).^(۷۱)

---

^(۷۰) البخارى مع الفتوح ۲۴۲/۱۱.

واته: پیغمبهری خوا(ﷺ) به پیاویکی فرموو که مناله‌که‌ی مردبوو: ئایا حهن ناکه‌یت که بجپته هه‌رده‌رگایه‌ک له ده‌رگاکانی به‌هه‌شت ئیلا ئه‌بینی منداله‌که‌ت چاوه‌پروانت ده‌کات.

۷- (يقول الله عزوجل: اذا ابتليت عبدی بحبیبتیه فصر (وأحتسب) عوضته منها الجنة) یرید عینیه.^(۷۲)

واته: خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کم تاقی کرده‌وه به لی‌سه‌ندنه‌وه‌ی دوو‌خۆشه‌ویسته‌که‌ی و ئه‌ویش ئارام گریبت و چاوه‌پروانی پاداشت له من بکات، ئه‌وا له‌جیگه‌ی ئه‌و دووانه به‌هه‌شتی ئه‌ده‌می، که لی‌رده‌دا خوای گه‌وره به‌مه‌ستی دوو چاوه‌که‌ی مروّقه.

۸- (ما من مسلم یصیبه أذى من مرض فما سواه الا حط الله به سیئاته كما تحط الشجرة ورقها).^(۷۳)

---

^(۷۱) أحمد والنسائی وسنده على شرط الصحيح، وصححه الحاكم وابن حبان.

وبروانه فتح الباری ۲۴۳/۱۱

^(۷۲) البخاری مع الفتح ۱۱۶/۱۰، وه ئه‌وه‌ی نیوان که‌وانه‌که له سنن الترمذی دایه

بروانه صحیح الترمذی ۲۸۶/۲

^(۷۳) البخاری مع الفتح ۱۲۰/۱۰ ومسلم ۱۹۹۱/۴.

واته: هيچ موسلماننك نىيه كه تووشى نازاريك دهبيت بههوى
نه خووشى يه كه وه يان شتى تر، ئيلا خواى گوره بههويه وه
گوناهه كانى هه لده وهرينى هه ر وه كو چون گه لاي دار هه لده وهرى.
۹- (مامن مسلم يشاك شوكة فما فوقها الا كتبت لة بها درجة
ومحيت عنه بها خطية).^(۷۴)

واته: هيچ موسلماننك نىيه كه دركيك دهچيت به لاشهى دا يان
نازاريكى تووش ديت ئيلا به هوى ئه وه وه پله يه كى بو
دهنوسريت و بههويه وه تاوانىكى لى دهنوسرپته وه.

۱۰- (ما يصيب المؤمن من وصب ولا نصب ولا سقم ولا حزن
حتى الهم يهمله الا كفر به من سيئاته).^(۷۵)

واته: هيچ كاتيك نىيه كه برواداريك تووشى نازاريك يان
هياك يه كى يه ك يان نه خووشى يه ك يان خه فه تيك دهبيت هه تا غه ميك
كه تووشى دهبيت ئيلا خواى گوره به هويه وه له تاوانه كانى
دهنوسرپته وه.

---

^(۷۴) مسلم ۱۹۹۱/۴

^(۷۵) مسلم ۱۹۹۳/۴

۱۱- (ان عظم الجزاء مع عظم البلاء، وان الله اذا أحب قوما ابتلاهم، فمن رضي فله الرضا، ومن سخط فله السخط).^(۷۶)
واته: گه ورهیی پاداشت له گهل گه ورهیی به لادیه، وه خوای گه وره نه گهر کومه لیکي خو شو یست تووشی به لایان دهکات و تا قی یان دهکاته وه. نه و کاته هه رکه سی پازی بوو نه و خوا لیی پازی ده بیئت، وه هه رکه سی ک زویر بوو نه و خوا لیی زویر ده بیئت.

۱۲- (.....) فما يبرح البلاء بالعبد حتى يتركه يمشي على الأرض وما عليه خطيئة).^(۷۷)
واته: به لا له بهنده نابیته وه هه تا وای لیدهکات به سه ر زه وی دا ده پروات و هیچ تا وانیکي پیوه نه ما وه.

۷- چاره سه ری خه م و خه فه تا

۱- (هیچ بهنده یه که ذی یه که تووشی خه م و خه فه تیک بیئت و بلیت: اللهم اني عبدك، ابن عبدك، ابن أمتك، ناصيتي بيدك،

^(۷۶) الترمذی وابن ماجه. بروانه: صحیح الترمذی ۲/۲۸۶

^(۷۷) الترمذی وابن ماجه، بروانه صحیح الترمذی ۲/۲۸۶

ماضٍ في حكمك، عدلٍ في قضاؤك، أسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك أو أنزلته في كتابك، أو علمته أحداً من خلقك أو ستأثرت به في علم الغيب عندك أن تجعل القرآن ربيع قلبي، ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي). ثيلاً خواي گه وره خه م و خه فه ته كه ی لاده بات و دلّ خو شى له جيگه ی دا داده نيّت. (٧٨)

٢- (اللهم انى أعوذ بك من ألهم والحزن، والعجز والكسل والبخل والجبن، وضلع الدين و غلبة الرجال). (٧٩)

٨- چاره سه ری کاتی ته نگانه و زور سه غله تی (الکرب)

١- (لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب العرش العظيم، لا اله الا الله رب السموات ورب الأرض ورب العرش الكريم). (٨٠)

٢- (اللهم رحمتك أرجوا فلا تكلني الى نفسي طرفة عين وأصلح لي شأني كله لا اله الا أنت). (٨١)

---

(٧٨) أحمد ٣٩١/١ وصححه الالبانى.

(٧٩) البخارى ١٥٨/٧ بيغهمبهرى خوا (ﷺ) زور شه م دو عايه ده كرد. پروانه:

البخارى مع الفتح ١٧٣/١١

(٨٠) البخارى ١٥٤/٧ ومسلم ٢٠٩٢/٤

۳- لا اله الا أنت سبحانك اني كنت من الظالمين).^(۸۲)

۴- (الله الله ربي لا أشريك به شيئاً).^(۸۳)

۹- چاره‌سەرى نەخۆش بۇ خۆى:

(دەست بخەرە سەر ئەو شوپىنەى كە ئازارى دىت لە لەشتداو
بلى: (بسم الله) سى جار، وەحەوت جار بلى: (أعوذ بالله
وقدرته من شر ما أجد وأحاذر).^(۸۴)

۱۰- چاره‌سەرى نەخۆش لە كاتى سەردانىدا

(هيچ بەندەيەكى موسلمان نىيە كە سەردانى نەخۆشيك
دەكات كە ئەجەلى نەهاتىيت و حەوت جار بلىت: (أسأل الله
العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك) ئيلا چاك دەبىتەو.^(۸۵)

---

^(۸۱) ابو داود ۳۲۴/۴ وأحمد ۴۲/۵ وحسنه الألبانى وعبدالقادرالارناؤوط.

^(۸۲) الترمذى ۵۲۹/۵ والحاكم وصححه ووافقه الذهبي ۵۰۵/۱. وبروانه صحيح الترمذى ۱۶۸/۳.

^(۸۳) أخرجه أبو داود ۸۷/۲ وبروانه: صحيح ابن ماجه ۳۳۵/۲، وبروانه صحيح الترمذى ۱۹۶/۴.

^(۸۴) مسلم ۱۷۲۸/۴.

^(۸۵) أخرجه الترمذى وأبوداود، بروانه: صحيح الترمذى ۲۱۰/۲ وصحيح الجامع ۱۸۰/۵.

۱۱- چاره‌سهر کردنی دئه راوکی و راجله کین له خه ودا
(أعوذ بكلمات الله التامات من غضبه وعقابه، وشر عباده ومن
همزات الشياطين وأن يحضرون).^(۸۶)

۱۲- چاره‌سهر کردنی (تسا)

پیغه مبهری خوار (ﷺ) ده‌فهرمویت: (الحمى من فيح جهنم فأبردوها
بالماء).^(۸۷)

واته: (تسا) له هالاوی دۆزه‌خه وهیه. ساردی بکه‌نه وه به ئاو.

۱۳- چاره‌سهر کردنی شوینی پیوه‌دان (اللسعه واللدغه)

۱- سورتی (الفاتحة) ده‌خوینی له‌گه‌ل کۆکردنه وهی تفی ده‌مت و
پۆکردنی له‌سهر شوینی گه‌زاوی یه‌که.^(۸۸)

۲- ده‌ستی پیدا ده‌هینیت و به ئاو و خوی له‌گه‌ل خویندنی (قل یا
أيها الكافرون) و (الفلق و الناس).^(۸۹)

---

^(۸۶) ابوداود ۱۲/۴ و بروانه صحیح الترمذی ۱۷۱/۳

^(۸۷) البخاری مع الفتح ۱۷۴/۱۰ و مسلم ۱۷۲۳/۴

^(۸۸) البخاری مع الفتح ۲۰۸/۱۰

^(۸۹) الطبرانی فی المعجم الصغیر ۸۳۰/۲ و بروانه مجمع الزوائد ۱۱۱/۵ و حسن

اسناده.

۱۴- چاره سهرکردنی توپهیی:

چاره سهرکردنی توپهیی به دوو ریگا ده بیئت:

ریگای یه که م: خو پاراستن:

ئه مییش دیته دی به هوی خو پاراستن له هۆکاره کانی توپه بیوون. وه له هۆکاره کانی بریتیه له: خو به زلزانین و خو به چاکزانین و لووت به رزی و دنیاویستی لومه کراو، وه سوبعت و دهست بازی به بی بونه و گالته جاری و زور شتی تر...

ریگای دووهم: چاره سهرکردن ئه گهر توپه بیوون پرویدا:

۱- په ناگرتن به خوای گه وره له شهیطانی نه فرین لی کراو (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم).

۲- دهست نویژ هه لگرتن.

۳- گۆرینی ئه و حاله ته ی که توپه بیووه که له سه ریئتی: به دانیشتن یان پراکشان یان چوونه دهره وه یان قسه نه کردن یان شتی تر.

۴- بیرری خو هیئانه وه ی ئه و پاداشتانه ی که له خواردنه وه ی تووره ی یه وه دهست ده که ویت و ئه و به لگانه ی که هاتووه له چاره نووسی توپهیی له سه رشۆری).^(۹۰)

---

^(۹۰) بروانه: پوون کردنه وه ی ئه مه به به لگه سه حیحه کانی یه وه له (افات اللسان ل ۱۱۰-۱۱۲) و (الحکمه فی الدعوه الی الله) ل ۶۴-۶۶ ی دانه ر.

١٥- چاره‌سەر كردن به (په‌شكه)

قال(عليه الصلاة والسلام): (ان في الحبة السوداء شفاء من كل داء الا السام). قال ابن شهاب: السام: الموت، والحبة السوداء: (الشونين).^(٩١)

واته: له‌په‌شكه‌دا شيفا هه‌يه بو هه‌موو نه‌خوشى‌يه‌ك ته‌نها مردن نه‌بيت.

وه‌په‌شكه سوو‌ديكى زورى هه‌يه، مه‌به‌ستيش له‌ووته‌ى (شفاء من كل الداء) وه‌كو نمونه‌ى ووته‌ى خوا وايه كه ده‌فه‌رمووى: (تدمر كل شئى بأمر ربها) الاحقاف/٢٥

واته: به فه‌رمانى خوا هه‌موو شتتیک کاول ده‌کات كه شايه‌نى کاولکردن بئت.^(٩٢)

---

^(٩١) البخارى مع الفتح ١٤٣/١٠ ومسلم ١٧٣٥

^(٩٢) زاد المعاد ٢٩٧/٤ و بروانه: (الطب من الكتاب والسنة)موفق الدين عبداللطيف البغدادي ل ٨٨.

۱۶- چاره‌ساز کردن به هه‌نگوین

۱- خوی گوره له‌باسی هه‌نگدا ده‌فه‌رموویت: (تَمَّ كُلِّ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْأَلْ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا^{۹۲} تَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ^{۹۳} إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾
سوره‌تی النحل/ ۶۹.

واته: له‌ناوسکی‌یه‌وه شله‌یه‌ک ده‌رده‌چی^{۹۲} که ره‌نگی جیا‌وازه‌و شیفای تیدایه بو‌خه‌لکی ئا له‌مه‌دا به‌لگه هه‌یه بو‌کومه‌لیک بیر بکه‌نه‌وه.

۲- قال (علیه الصلاة والسلام): (الشفاء في ثلاث: في شرطة محجم أو شربة عسل، أو كية بنار، وأنا أنهى أمتي عن الكي).^(۹۳)
واته: شیفای له‌سی^{۹۳} شتدایه: له‌که‌له‌شاخ گرتندا یان له‌خواردنه‌وه‌ی هه‌نگویندا یان داخ کردن به‌ئاگر، وه‌من نه‌هی ئه‌که‌م له‌ئومه‌ته‌که‌م له‌داخ کردن.

---

^(۹۲) البخاری مع الفتح ۱۳۷/۱۰ و بیروانه (فوائد العسل) لة (زاد المعاد) ۴/۵۰-۶۲ و (الطب من الكتاب والسنة) للعلامة موفق الدين عبداللطيف البغدادي ل ۱۲۹-۱۳۶.

۱۷- چاره‌سهرکردن به ئاوی زهمزهم:

۱- قال (عليه الصلاة والسلام) في ماء زمزم: (انهاء مباركة، انها طعام طعم (وشفاء سقم).^(۹۴)

واته: به‌راستی ئاوی زهمزهم پیروزه و خوراکی خواردن و شیفای نه‌خوشی و درده.

۲- وحديث جابر يرفعه: (ماء زمزم لما شرب له).^(۹۵)

واته: ئاوی زهمزهم بو هه‌موو نه‌خوشی‌یه‌که که به نیه‌ته‌وه بیخواته‌وه.

۳- (و) كان يحمل ماء زمزم في (الداوي) والقرب، فكان يصب على المرضى ويسقيهم).^(۹۶)

واته: ئاوی زهمزهم میان هه‌لده‌گرت له قاپ و مه‌شکه‌داو ئه‌یانرشت به‌سه‌ر نه‌خوشه‌کانداو درخوریدیان ئه‌دان.

---

^(۹۴) مسلم ۱۹۲۲/۴ وه نه‌وهی ئیوان دوو که‌وانه‌که عند البزار والبيهقي والطبرانی واسناده صحيح، بروانه: مجمع الزوائد ۲۸۶/۳.

^(۹۵) أخرجه ابن ماجه وغيره، بروانه: صحيح ابن ماجه ۱۸۳/۲ وأرواء الغليل ۳۲۰/۴.

^(۹۶) الترمذی والبيهقي ۲۰۲/۵، و بروانه صحيح الترمذی ۲۸۴/۱. وسلسلة الأحاديث الصحيحة للألبانی ۵۷۲/۲ برقم ۸۸۳ وزاد المعاد ۳۹۲/۴.

ابن القيم (په حمه تی خوی لیبیت) ده فهرموویت: من و غهیری
منیش ناوی زه مزه مان تا قی کردوته وه بو چاره سهری نه خوشی
سهر سوپهینه رانه چاره سهری چندان نه خوشیم پیکردوه وه
به ئیزنی خوا چاک بوومه ته وه. ^(۹۷)

۱۸- چاره سهری نه خوشی په کانی دل:

جوړی دله کان سیانن:

۱. دلی ساغ (قلب السليم): نهو دله یه که کهس له روژی دوا ییدا
رزگاری نابیت بهو دله وه نه بیت. خوی گه وره ده فهرموویت:
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

﴿٨٩﴾ سوره تی (الشعراء) نایه تی ۸۸-۸۹.

وه دلی ساغ نهو دله یه که سه لامه ت و پاریزاوه له هه موو جوړه
ناره زوویه که پیچه وانهی فهران و نه هی په کانی خوییه.
وه سه لامه ته له هه موو گونا هی که دژ بهو هه والانه بیت که

---

^(۹۷) زاد المعاد ۴/۳۹۳ و ۱۷۸.

خوای گه وره داویه تی. وه سه لامه ته له پهرستنی غهیری خوا. وه سه لامه ته له فه رمانبه ریئی غهیری پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، وه به گشتی دلئی ساغی راسته قینه ئه و دلئه که سه لامه ته له وهی جگه له خوا هاوبهش دانانی تییدا بیئت بو هه رکه سیك. به لکو په رستشه که ی به پاک و دلسوژی بو خوایه له ویست و خوشه ویستی و پشت به ستن و گه رانه وه و مل که چی و ترس و ئومیدا. وه کاره کانی دلسوژانه بو خوایه. خو ئه گه ر که سیکی خوشه ویست له بهر خوایه و ئه گه ر رقی له که سیك بو له بهر خوایه، ئه گه ر به خشی له بهر خوایه و ئه گه ر گرتیه وه و نه یبه خشی هه ر له بهر خوایه. تیگه یشتنی هه مووی بو خوایه. وه خوشه ویستی هه مووی بو خوایه. وه مه به ستی بو ئه وه. . وه لاشه ی بو ئه وه. . وه کاره کانی بو ئه وه. . وه خه وتنی بو ئه وه. . وه به خه ر هاتنی بو ئه وه. . وه قسه کردنی له باره ی خواوه خوشتره له لای له هه مووقسه یه ک، وه بیر کردنه وه کانی له پیئاوی پازی بوونی ئه وو خوشویستنی تی. (۹۸) داوا له خوا ئه که ین ئه و دلهمان پیببه خشیئت.

(۹۸) بروه (اغاثة اللهفان من مصائد الشيطان) ی ابن القیم ۷/۱ و ۷۳

۲. دلّی مردوو(القلب المیت): ئەمە بە پێچەوانەى یەكەمەوہیە. ئەمیش ئەو دلّیە كە خۆى نانسىو نایپەرسىتى بەجیبەجى كردنى فرمانەكانى و ئەو شتانەى كە خوا خوشى دەوى و پازىیە پىی، بەلكو ئەو دلّیە كە لەگەل ئارەزوو چىژەكانى دا وەستاوہ، ئەگەر چى لەوہشدا پینا خوش بوونى خۆى و توورەبوونى تىدا بىت. وەغەیرى خوا دەپەرسىتت لەخوش وىستن و ترس و ئومىدو پازى بوون و توورە بوون و بەگەورە زانین و سەركزى دا. ئەگەر توورە بوو لەبەر ئارەزووكانى توورە دەبىت، وەئەگەر كەسىكى خوشوىست لەبەر ھەواىەتى، وە ئەگەر بەخشی لەبەر ھەواو ئارەزوواتىیەتى. وە ئەگەر گرتىیەوہ لەبەر ئارەزووكانىیەتى. ھەوا لە پىششىیەوہیەو ئارەزوو سەركردەىەتى و نەقامى شوڤىریەتى و بى ئاگایى كەسىەتى.^(۹۹) پەنا ئەگرین بەخوا ئا لەم دلّە.

۳. دلّی نەخوش (القلب المریض): ئەو دلّیە كە ژيانى تىداىەو بەلام نەخوشى ھەیە، ئەم دوو مادەىەى تىداىەو جارىك ئەم

---

^(۹۹) بروانە: ھەمان سەرچاوەى پىشوو ۹/۱

رايدەكيشييت بەلای خۇيداو جاريك ئەو، وە لە كۆتايدا بۇ ئەو لايەيان دەيىت كە زال دەيىت بەسەريدا، وە لەم دلەدا خۇشەويستى خواى گەورەو بېروا بوون پيى و دلسووزى بۇى و پشت بەستن پيى تىدايه كە مادەى ژيانىتى. وەھەرودھا لەگەل ئەمەدا خۇشەويستى ئارەزووھەكانى و ھەلپەكردن بۇ دەست كەوتنى و ھەسوودى و خۇبەزلزانين و خۇبەچاكرزانين و خۇشەويستى پايەو بەرزبونەو و ھەسادنانەو لەزەويدا و سەرۇكايەتى و دووروى و پروپامايى (رياء) و بەخىلى تىدايه كە مادەى تياچوون و پەك كەوتنىتى. ^(۱۰۰) پەنائەگرين بەخوا لەم دلە.

قورئان چارەسەرى ھەموو نەخۇشىيەكانى دللى لە خۇگرتووه:
خواى گەورە دەفەرموويت: (يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ

مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

(سورەتى يونس) / ۵۷

^(۱۰۰) بېروانە (اغاثة اللھفان) ۹/۱

وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ

الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ الاسراء/٨٢.

وہ نہخوشیہیہکانی دل دوو جوړن: جوړیکیان خاوهنهکهی له
حالی خویدا نازاری پیناگات، ئهویش نهخوشی نهفامی و
دوودلی وگومانه. وه ئهمه له ههر دوو جوړهکه زیاتر نازاری
ههیه بهلام بههوی تیچوون و ویرانی دلوه ههستی پیناکات.
وه جوړیکی تریان: نهخوشییهکه نازارویه و ههستی پی
دهکریت: وهکو خهفت و غهه و بی تاقهتی و توپرهیی. وهئهم
نهخوشیه بههوی دهرمانی سروشتیهوه لادهچیو بههوی
لابردنی هوی تووش بوونهکهی و غهیری ئههوه چارهسهه
دهکریت. (۱۰۱)

وه چارهسههری دل بهچوار شت دهییت:

بابهتی یهکهه: بهقورئانی پیروژ، چونکه شیفایه بو ئهوهی له
سنگدایه لهگومان. وه ئهوانه رادهمالیت که له دلدایه له
هاوبهشی پهیداکردن و پیسی بی باوهپری و نهخوشییهکانی

(۱۰۱) بروانه (اغاثة اللهفان) ۴۴/۱

گومان و دوودلی. وه پینموونییه بو که سیک راستی ده زانییت
 وکاری پی دهکات و رحمهته بو نه و پاداشته نزیکه یان
 دورهی که دهستهبری دهکات بو پرواداران، (أَوْ مَن كَانَ مِثْلًا
 فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي
 الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ سورهتی الأنعام / ۱۲۲

بابهتی دووهم: دل پیویستی به سی شت ههیه:
 ا- نه و شتهی که هیزی ده پاریزیت، نه ویش به ئیمان و کاری
 چاکه و نه جامدانی هه موو جوړه گوپرایه لیه کان ده بییت.
 ب- خو پاراستن له زهره رومه نده کان، نه ویش به هوی
 دوورکه وتنه وه له هه موو جوړه یاخی بوونیکی و جوړه کانی
 سه ریچی کردن.
 ج- وازهینان له هه موو ماده دیه کی نازار در، نه ویش به هوی
 گه پانه وه و په شیمان بوونه وه.

بابه تی سی یه م: چاره سه رکردنی نه خوشی دل له زالبوونی

دهروون به سه رییدا دوو چاره سه ری هه یه:

لیپرسینه وهو پیچه وانه کردنی، وه لیپرسینه وهش دوو جوړه:

۱- جوړکیان پیش کارکردن و نه مییش چوار شوینی هه یه:

۱- نایا نه م کاره له دهسه لاتیدا هه یه؟

۲- نایا نه م کاره کردنی چاکتره له وازهینانی؟

۳- نایا نه م کاره مه به ست له کردنیدا خودایه؟

۴- نایا نه م کاره پشتیوانی هه یه و پشتیوانی هه ن یارمه تی

بدن و سه ری خه ن نه گهر کاره که پیویستی به پشتیوانی

هه بوو؟

وه نه گهر وه لاهه که هه بوو نه وا ده ست ده کریت به نه نجامدانی

نه گهر نا هه رگیز هه لئاسیت به نه نجام دانی.

ب- جوړکی تر دوا ی کار کردن نه ویش سی جوړه:

۱- لیپرسینه وهی دهروونی له سه ر گوپراهه لئی یه که که

که مته رخمی تیدا کردییت له مافی خوا ی گه وره داو

به شیوه یه کی پیویست نه نجامی نه دابی. وه له مافه کانی خوا ی

گه وره بریتی یه له: دل سوژی و ناموژگاری کردن و پیشاندانی

دیمه‌نی چاکه و پیشاندانی منه‌تی خوایی له‌سه‌ری تیایدا.
وه‌پیشاندانی که‌م ته‌رخه‌می دوا‌ی هه‌موو ئە‌مانه.
۲- لێ‌پرسینه‌وه‌ی ده‌روونی له‌سه‌ر هه‌موو ئە‌وه‌ کرده‌وانه‌ی که
نه‌کردنی چاک‌تره له‌کردنی بۆ‌ی.
۳- لێ‌پرسینه‌وه‌ی ده‌روونی له‌سه‌ر شتیکی (موباح) یان عاده‌تی
که نه‌یکردوه. وه‌ ئایا به‌وه ته‌نها نیه‌تی بۆ‌ خواو
ده‌سته‌به‌رکردنی رۆژی دوا‌یی بووه تا سه‌رکه‌وتوو براوه‌بی‌ت؟
یان نیه‌تی دونیا بووه تا دۆ‌راوبی‌ت؟
وه‌کو‌ی ئە‌مانه ئه‌وه‌یه که لێ‌پرسینه‌وه‌ی ده‌روونی بکات له‌سه‌ر
فه‌رزه‌کان پاشان ته‌وا‌وی ده‌کات ئە‌گه‌ر ناته‌واو بوو. پاشان لێ‌ی
ده‌پرسی‌ته‌وه له‌باره‌ی نه‌هی‌یه‌کانه‌وه خو ئە‌گه‌ر زانی شتیکی
نه‌هی لێ‌کرا‌وی ئە‌نجامداوه ئە‌وا به‌ په‌له فریای ده‌که‌وی‌ت به
گه‌رانه‌و په‌شیمان بوونه‌وه، پاشان لێ‌پرسینه‌وه له‌سه‌ر ئە‌وه
کرده‌وانه‌ی که به ئە‌ندامه‌کانی له‌شی کردووییه‌تی، پاشان
له‌سه‌ر بی‌ ئاگایی. (۱۰۲)

---

(۱۰۲) بروانه (اغاثة اللهفان) ۱/۱۳۶

بابه تی چواره م :چاره سه رکردنی نه خوشی دل له دهست
به سه راگرتنی شهیتان به سه رییدا:

شهیتان دوژمنی مرقه و دهر باز یوون له دهستی به خو په نادانه
شه رعیه یه کان ده بییت. وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) په ناگرتن
له خراپه ی دهر وون و خراپه ی شهیتانی کو کرد و ته وه. نه وه تا به
(ابوبکر) ده فهر موویت: (بلی: اللهم فاطر السموات والأرض. عالم
الغیب والشهادة. رب کل شیء وملیکه، أشهد أن لا اله الا أنت.
أعوذ بك من شر نفسي. ومن شر الشيطان وشركه. وأن أترف
على نفسي سواء أو أجزه الى مسلم). نه مه بلی نه گهر به یانیت
کرده وه، وه له نیوارانداو کاتی کیش که چوو یته سه ر جیگای
خه وتن.^(۱۰۳) وه خو په نادان و پشت به ستن و دلسوزی ریگری
له ده سه لاتی شهیتان ده که ن.^(۱۰۴)

وصلی الله علی عبده ورسوله محمد وعلی آله و أصحابه أجمعین ومن تبعهم
بأحسان الی یوم الدین

^(۱۰۳) الترمذی و ابو داود و بروانه: صحیح الترمذی ۱۴۲/۳

^(۱۰۴) بروانه: (اغاثة اللهفان) ۱/۱۴۵-۱۶۲.